

[Simulacrum]

Call for papers - jrg. 24 nr. 2: Het Collectief

Wat verenigt gilden en Gesamtkunstwerken, provo, fluxus en zero, artist-run spaces en Andy Warhols Factory? De Pre-Raphaelite Brotherhood en The Womanhouse Project? Die Brücke en de Bentvueghels? Juist, ze verenigen. Bundel krachten (of go solo) en schrijf een bijdrage voor het tweede nummer van de 24e jaargang: Het Collectief.

Al in de Middeleeuwen was men zich ervan bewust: samen sta je sterker. Kunstenaars verenigden zich in gilden om als één man hun concurrentiepositie te verdedigen. De notie van het Gesamtkunstwerk inspireert sinds de Romantiek makers uit alle disciplines om de handen ineen te slaan. Tegenwoordig manifesteert het collectief zich steeds vaker in de vorm van artist-run spaces – niet alleen in het Westen, maar ook in Zuid-Amerika en Azië. Ook de grotere culturele instellingen besteedden afgelopen jaar veel aandacht aan het collectief. Zo was dit najaar in het Stedelijk Museum nog een tentoonstelling te zien over één van de meest spraakmakende kunstenaarsgezelschappen in de geschiedenis: de nulgroep.

Terwijl tegenwoordig de individuele waarden de boventoon voeren en vele kunstenaars zich graag op hun persona laten voorstaan, beseffen anderen blijkbaar dat het individualisme zich op een dood spoor bevindt. Kunstenaars kiezen tegendraads voor een groter geheel, bundelen hun krachten en verenigen zich met verschillende disciplines in het kunstenaarscollectief. In de samenleving wordt de angst voor het verdwijnen van een gedeelde identiteit bestreden met de hoop op een terugkerende gemeenschapszin. In cafés schuiven we aan bij *communal tables*, en op grotere schaal stimuleren we een participatiemaatschappij waarin grote verantwoordelijkheden voor onze omgeving van ons worden geëist. Elk individu wordt meer en meer onderdeel van het ingewikkelde netwerk dat de wereld heet.

Voor kunstenaars, kunsthistorici en cultuurwetenschappers levert de historische en hedendaagse hang naar collectiviteit vragen op: hoe is de wens om in gemeenschap te werken te verklaren, en wat betekent het voor de kunst die daar uit voortkomt? Wanneer is een groep een collectief, en zijn we als toeschouwer niet permanent deel van een megacollectief dat de spektakelmaatschappij heet?

Discussieer mee en schrijf voor Simulacrum een artikel van 1000, 1400 of 1800 woorden! Stuur ons op korte termijn een opzet toe; de deadline voor het volledige artikel is 15 november. Schrijf je liever een column (750 woorden), een interview (1.000 woorden) of ken je een kunstenaar die in ons portfolio past? Mail naar info@simulacrum.nl.

Over Simulacrum

Simulacrum is een wetenschappelijk tijdschrift voor kunst en cultuur, dat dient als laagdrempelig, maar kwalitatief hoogstaand publicatieplatform voor studenten en deskundigen uit het veld. We brengen vier maal per jaar een nummer uit, iedere keer onder de noemer van een bepaald thema. De onderwerpen worden altijd benaderd vanuit verschillende disciplines binnen de kunst- en cultuurwetenschappen, en zowel binnen historisch als hedendaags perspectief geplaatst. De redactie bestaat uit studenten, veelal van de Universiteit van Amsterdam. Interesse? Zoek ons op in de boekhandels, word abonnee, schrijf een bijdrage of verrijk de redactie!

Verkooppunten van Simulacrum zijn onder andere Athenaeum Boekhandels (Amsterdam en Haarlem), Boekhandel Kirchner (Amsterdam), The Proud Otter (Amsterdam), De Literaire

Boekhandel (Utrecht), KröllerMüller Museum (Otterloo) en Cobra Museum voor Moderne Kunst (Amstelveen).